

Ako oklamať dračiu kliatbu

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

Štikút a jeho
oblúbený drak Bezzubý

O AUTOROVI

Štikútovi Strašnému Štukovcovi Tretiemu bolo predurčené stať sa nasledujúcim náčelníkom kmeňa Chlpatých chuligánov a najväčším vikinským hrdinom, aký kedy žil.

Štikútove pamäti sa však vracajú do čias, keď bol celkom obyčajný chlapec a všetko nasvedčovalo tomu, že osud sa dopustil dajakého OMYLU. V tejto knižke musí Štikút šialencovi so sekerou ukradnúť protilátku na zmijovitídu a vrátiť sa na Berk, prv ako ho dolapí Skazotesák.

Túto knihu venujem JOSHUOVI

Text and illustrations copyright © Cressida Cowell 2006

First published in Great Britain in 2006

Translation © Otakar Kořínek 2008, 2014

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., 2008, 2014

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reproduko-
vať ani šíriť v akejkoľvek forme alebo akýmikoľvek prostriedkami, či už
elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok,
respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného
systému, bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Cressida Cowell: How to Cheat
a Dragon's Curse by Hiccup Horrendous Haddock III*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Hodder Children's Books,
London, 2006, preložil Otakar Kořínek.

Ilustrácie Cressida Cowell

Zodpovedná redaktorka Viera Prokešová

Editorka Zuzana Šeršeňová

Sadzba, zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač PATRIA I., spol. s r. o., Prievidza

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-0976-8

www.slovart.sk

POZNÁMKA: Nájdu sa ľudia,
ktorí tvrdia, že NIČ TAKÉ AKO
DRAKY NEEEXISTUJE. No ja
by som rád vedel jedno –
ZAŽILI tieto ľudia stredovek?

Ako oklamať dračiu kliatbu

Štikút Strašný Štukovec III.

Zo starej nórčiny preložila
CRESSIDA COWELL

slovar

Mapa
BARBARSKÉHO
počas najkrutejšej zimy

CHMÚRNE MORE
celé zamrzlo

LOTROVSKÁ HORA
je vhodná na lyžovanie
SKAZOTEJÁK je uväznený pod ľadom
v **THOROVOM HNEVE**

Pozor na kmeň **Hysterikov**, ktorí
žije tu na **HYSTÉRII**
(sú úplne blázniví)

SÚOSTROVIA

y za posledných 100 rokov

Vari sa táto zima
NIKDY neskončí?

Vari NIKDY
nepride jar?

~ OBSAH ~

1. Lyžiarska lovecká výprava s lukom a so šípom	13
2. Šablôzubé draky ťahače.	27
3. Z lovcov sú lovení	46
4. Je niečo Rybonohovi?	65
5. Drúzganá na ľade.	77
6. Čo povedal Vráskavec	87
7. Výprava za zmrazeným zemiakom.	98
8. Thorov hnev.	108
9. Medzitým na Berku	116
10. Freyin sviatok na Hystérii	118
11. V kaši	129
12. Bude záchrancom Bezzubý?	149
13. Veľká zemiaková lúpež	156
14. Jazda zemiakových lupičov.	174
15. Už-už sa im to mohlo podariť.	180
16. Skazotesák	184
17. Výprava sa skončila.	196
18. Rybonoh.	207
19. Posledná kapitola.	214
Epilóg	233

bezzubý
Štikútov
oblúbený
drak

ŠTIKÚT hrdina tohto
príbehu

Soplínos

Jednooký
(šablôzubý
ťahač)
drak

Norbertova
sekera

Kamikadze
lupička
a šermiarka

Chladnobrv
Obrovský

Vygumovaný

Rybonoh

Norbert
Pakomagor
(úplne bláznivý
náčelník Hysterikov)

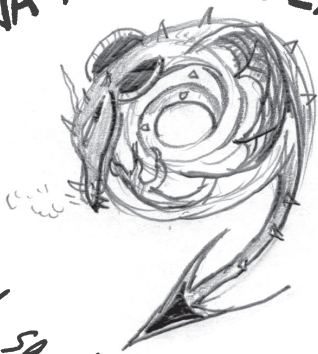
Som zákerný zmijovec

A moje žihadlo je rovnako smrtiace ako žihadlo pavúka

Este pred začiatkom tohto príbehu som pichol jednu z postáv.

(Dúfam, že to nie je vaša obľúbená.)
A hoci to ešte nevie,

UŽ NA ŇU DOPADLA KLIATBA!

Môj

jed sa jej už plazí telom.

Môj silný jed zabija jej srdce.

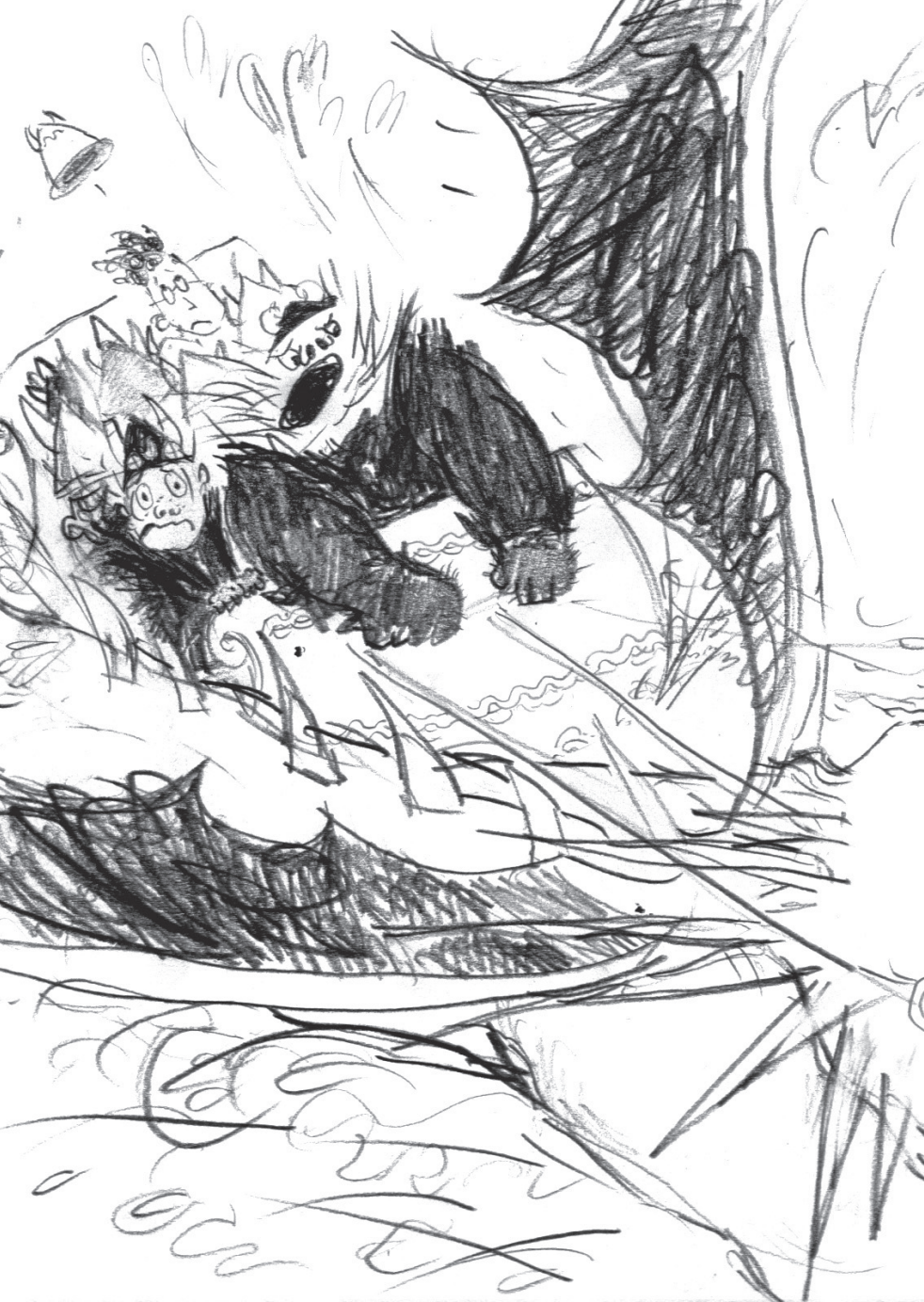
A v piatok o desiatej predpoludním

ZOMRIE tak isto, ako že ikry sú ikry.

Lebo **NIKTO** nemôže oklamať

KLIATBU ZÁKERNÉHO ZMIJOVCA.

čierma vpora.

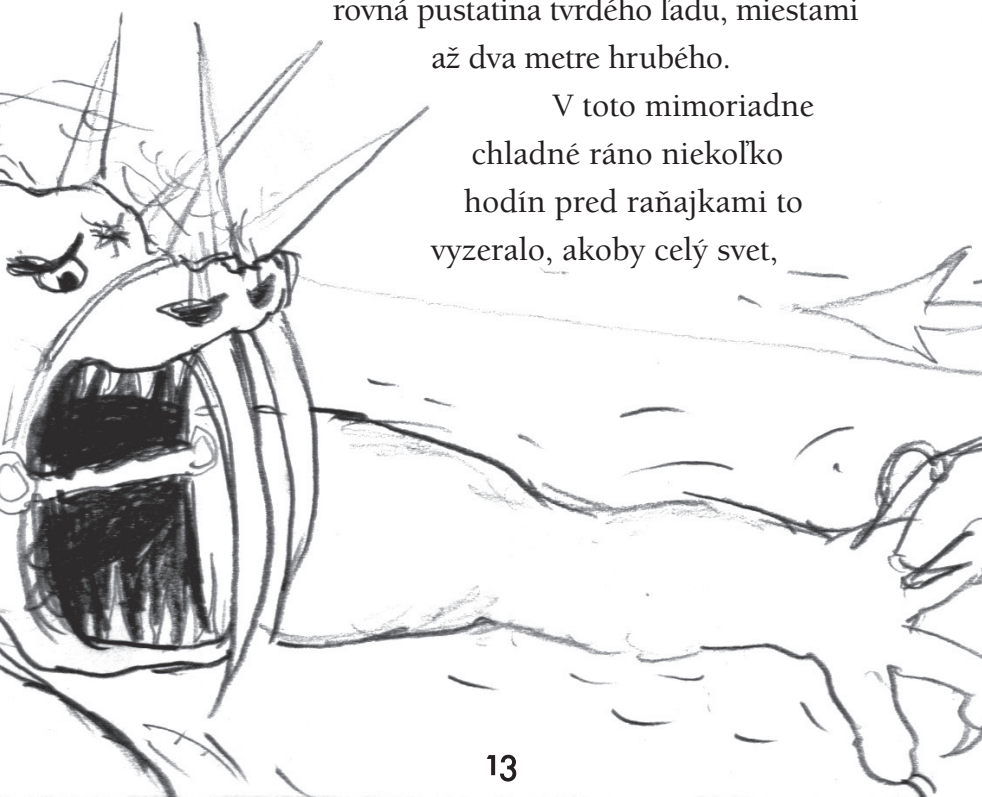

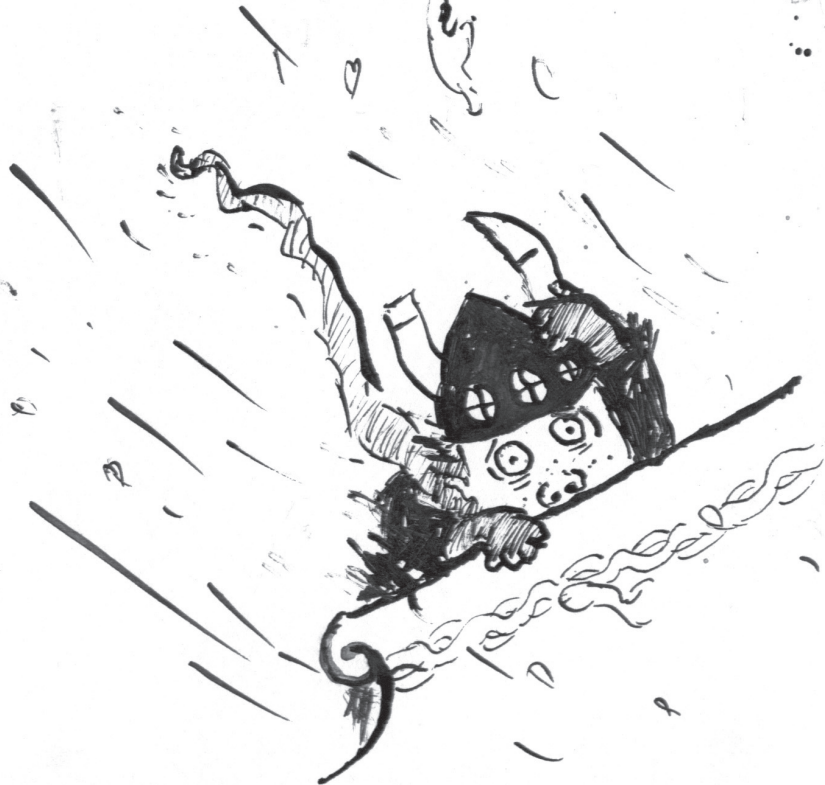
1. LYŽIARSKA LOVECKÁ VÝPRAVA S LUKOM A SO ŠÍPOM

Na vikinských územiach boli vždy chladné zimy.

No táto zima bola najchladnejšia za posledných sto rokov. Bola *taká* chladná, že Chmúrne more celé zamrzlo a všetky Vnútorne ostrovy spojila nekonečná rovná pustatina tvrdého ľadu, miestami až dva metre hrubého.

V toto mimoriadne chladné ráno niekoľko hodín pred raňajkami to vyzeralo, akoby celý svet,

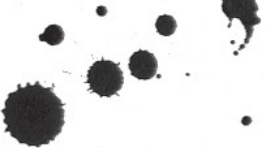

zamrznutý v čase, zatajil dych. Vzduch bol ostrý ako roztrieštené sklo a čisté snežné ticho nerušil nijaký zvuk.

Nijaký zvuk, pravda, okrem hrozného, šialeného revu, ktorý sa niesol odkiaľsi z ľadu.

Skupinka mladých chlapcov a ich učiteľ z kmeňa Chuligánov sa totiž vydali z malého ostrova Berk, kde žili, na ostrov Lotrovo na juhu.

Pravdaže, nie na člne, lebo po zamrznutom mori sa nemožno plaviť.

Nesmierne rýchlo leteli po lade na velikánskych drevených vikinských SANIACH, ktoré ťahalo šesť čistobielych šablozubých drakov ťahačov, väčších ako levy a rýchlejších ako gepardy.

Ten hrozivý, šialený rev vydával muž, ktorý riadil sane, Pahlť Grgavý. Pahlť mal ako učiteľ na starosti pirátsky výcvikový kurz na Berku. Bol to obrovský, obludný chlapisko, zababušený v kožušinách, s ufúľanou bradou a so zlostnou povahou nie nepodobný grizlymu.

„HÝBTE SA, VY BIEDNE BIELE ČERVY!“
reval na šablozubé draky, šľahajúc im nad hlavami bičom. **„MAL SOM RÝCHLEJŠIE SLIMÁKY, VY BANDA! MOJA STARÁ MAMA SKÁKALA RÝCHLEJŠIE AKO VY A MALA STOŠTYRI ROKOV! HIJÓÓÓÓ!“**

Jedna jeho ozrutná srstnatá ruka šľahla bičom, ktorý sa zvinul vo vzduchu ako veľký čierny had, a druhá v nepričítnej zúrivosti tak mykla opratami, že draky ťahače vyrazili vpred neskrotnými skokmi.

Za Pahlťom sedelo na saniach jeho dvanásť žiakov.

Desiati z nich boli nepekni mladí

zurvalci, ktorí revali rovnako zjašene, nadšene a hlasno ako ich učiteľ.

„UJUJÚÚÚJ!“ zvyškli, keď sane narazili na závej, ktorý ich vymrštil, a preleteli desať metrov vzduchom, kým opäť tresli na ľad tak prudko, až sa všetkým otriasli žalúdky.

„UJUJÚÚÚÚÚÚÚÚJ!!“

Poslední dvaja chlapci boli menší ako ostatní a nie takí nadšení.

„Ešte dobre...“ vyhrkol Štikút Strašný Štukovec Tretí, keď sa sane strmo naklonili na jednej sanici, až to príšerne zapraskalo a vyletela spříška ľadu, „... ešte dobre, že som neraňajkoval, lebo raňajky by boli zasa vonku...“

Vedzte, že práve on Štikút je hrdinom tohto príbehu, hoci pri pohľade naňho by ste to nikdy nepovedali. Bol malý, ryšavý a veľmi, veľmi obyčajný.

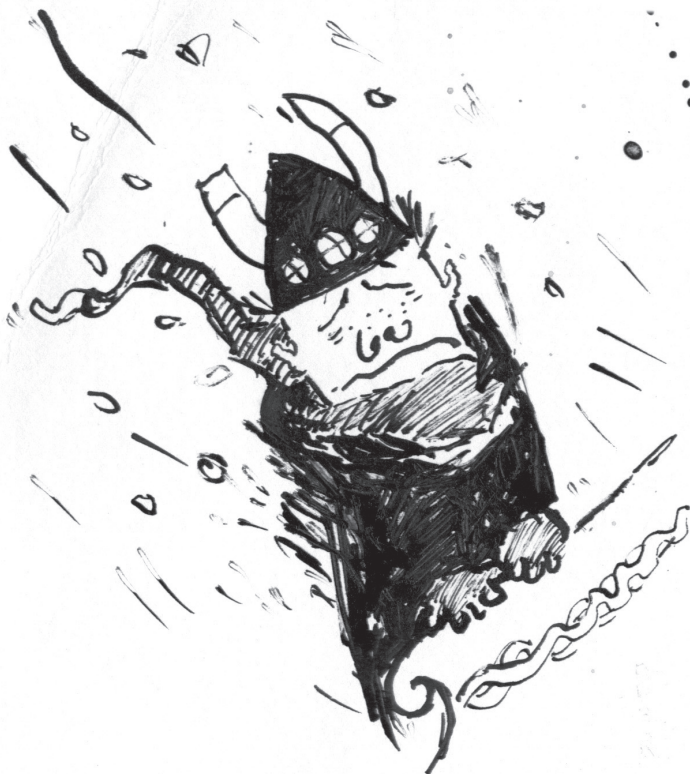
Štikútov najlepší kamarát Rybonoh, taký chudý košťal, ktorý mal astmu a škúľil, ho nepočúval. Modlil sa k Thorovi s pevne zatvorenými očami.

„Thor, prosím ťa, Thor,“ modlikal, „prosím ťa, daj, nech je tomu koniec...“

Rybonohova modlitba bola onedlho vyslyšaná. Sane leteli k vysokým čiernym útesom na území Visilotrov tak neuveriteľne rýchlo, že nemohli včas zastaviť...

„Neotváraj oči, Rybonoh,“ varoval ho Štikút.

Pahlť Grgavý sa vztýčil a, ťahajúc za opraty, sa s mocným zrúknutím: „PŘŘŘŘ!!!“ nahol tak ďaleko dozadu, že sa ocitol takmer vo vodorovnej polohe. Šabľozubí zastali tak prudko, že sane okolo nich preleteli v šialenom oblúku... a už-už ich išlo

tresnúť do útesu takou silou, že všetkých na kúske doláme...

„**OCHJOJ!**“ zvriskol Štikút a aj on zatvoril oči.

Sane zaprašťali, zastali a vibrovalo v nich.

Štikút otvoril oči. Na prekvapenie ešte žili. Hladká čierna stena útesu bola iba na centimetre od Štikútovho líca. Štikút sa jej na okamih zachytil, aby sa prestal triasť.

„**TAK!**“ zahučal Pahlť a celkom pokojne vyliezol zo saní. „**ČO SA TAM KRČÍTE? VON A DO POZORU, VY ŽALOSTNÉ UCHOLAČIE BOBKY!**“

Všetkých dvanásť chlapcov, zívajúce a džavotajúce, začalo vykladať zo zadnej časti saní lyže a pripínali si ich na spodky kožušinových číziem.

Vikingovia totiž žijú šesť mesiacov v roku na SNEHU... a preto vikinský bojovník musí vedieť rovnako dobre **LYŽOVAŤ**, ako sa **PLAVIŤ**.

Bola to lyžiarska lovecká výprava s lukom a so šípom. Chlapci museli zlyžovať Lotrovskú horu, najvyšší vrch na Vnútorých ostrovoch, a pri tom zastreliť čo najviac škvrnitých snežných prepelíc.

„Ja ich budem mať najmenej **PÄŤDESIAT**,“ chválil sa Soplínos Surovec, vysoký násilník s velikánskymi nosnými dierkami a fúzikmi, ktoré

sa mu nad hornou perou krútili ako malá chlpatá húsenica.

„TICHO!“ skríkol Pahlť a práskol bičom.

V mihu zavládlo hlboké ticho. Je to zvláštne, ale zúrivý, ozbrojený, takmer dvojmetrový učiteľ s bičom v ruke si *vždy* vynúti pozornosť triedy.

„Ja zostanem tu a budem strážiť sane,“ hulákal ďalej Pahlť. „Keď prídete k hore, velenie loveckej partie prevezme Štikút Strašný Štukovec Tretí.“

Desať chlapcov zastonalo a zúrivo zazrelo na Štikúta.

VŠETCI sa nazdávali, že by boli lepšími vodcami ako Štikút.

Soplinos vyhral tri roky za sebou pohár za bezhlavé násilie. Bravec vedel holými päťami roztrieskať stoličky na kúsky. Psí dych Tĺk grgal tak hlasno, že praskalo sklo.

Iba Štikút, malý, chudý a bezvýznamný, nemal nijaké očividné vodcovské schopnosti. Postával skrúšene na jednej nohe a potom sa mu prekrížili lyže a spadol.

„Prečo musí veliť ZASA ŠTIKÚT?“ zašomral cez zaťaté zuby Soplinos Surovec.

„Lebo je synom NÁČELNÍKA a *jedného dňa* tu

bude veliť NASTÁLO, Thor nás všetkých ochraňuj...“ vysvetlil Pahlť, keď jednou chlpatou rukou dvihol Štikúta na nohy a druhou z neho oprašoval sneh.

Potom zahrmel: „Nejaké otázky?“

Rybonoh zdvihol ruku. „Len taká maličkosť, pane,“ povedal. „Najprv sa musíme dostať na horu. Ako sa na ňu dostaneme?“

„Na vrchol vás na lyžiach VYTIAHNU šablozubé draky,“ odvetil Pahlť. „Nepotrvá to dlhšie ako pol hodiny.“

Rybonoh a Štikút vrhli neisté pohľady na veľké biele zvery, ktoré sa zlovestne krčili na ľade. Spomedzi zubov, ostrých ako meče, im vytrčali jazyky a mačacími očami vrcholne nenávisťne pozorovali svojich ľudských pánov.

